

ЗАПИСНИК О ГЛАВНОМ ПРЕТРЕСУ
(пред окружним судом)

Одржаним пред Окружним судом у Призрену са седиштем у Пожаревцу дана 22.1.2008. године.

Председник већа-судија
Душан Спасић

Тужилац: ОЈТ Призрен
Добривоје Перић

Чланови већа:
Судија: Снежана Витошевић

Оптужени: Петковић Бобан из Београда

Судије поротници:
1.Љубиша Нешић
2.Спасоје Чојић
3. Добрила Крстев

Бранилац: првоокривљеног Паповић Мирко
за друго опт. Радица Стокић адв. Из
Пожаревца

Оштећени:

Записничар
Драгица Бабић

Предмет претресања:
Кривично дело из члана 142. ст. 1 КЗ СРЈ

Почетак главног претреса у часова 10 часова

Констатује се да су данашњем претресу приступили Окр. Тужилац из Пирзурена Добривоје Перић, оптужени Петковић Бобан, са браниоцем по служеној дужности Мирком Паповићем адв. Из Пожаревца, оптужени Симић Ђорђе са браниоцем по службеној дужности Радицом Стокић Јевтић адв. Из Пожаревца.

Како постоје услови за одржавање овог претреса, председник већа доноси

Р е ш е њ е

Претрес ће се одржати.

Главни претрес је јаван.

Главни претрес почиње читањем оптужнице ОЈТ Пожаревац Кт.бр. 118/99-108 од 19.2.1999 године, коју чита ОЈТ Добривоје Перић.

Оптужени изјавише да су разумели оптужницу.

Оптужени су поучени у смислу чл. 318 и 320 ЗКП-а.

За овим председник већа налаже да на главном претресу остаје прво опт. Петковић Бобан, док се друго опт. Симић Ђорђе удаљава из суднице.

Приступа прво оптучени Петковић бобан и у својој одбрани наводи:

Нису тачни наводи у оптужници јер да он није никога лишио живота и није тачно да је пуцао из пиштоља нити да је узео пиштољ од Симић Ђорђа и из њега пуцао у Дургути Исмајила, као и то да није убио Мифтаци Цезаира и Мифтари Шекију, већ да су на том простору биле борбе и да је било присутно више лица која су отварања ватру, јер су били ту и прпадници војске Југославије, који су отварања ватру, када им је био рањен један војник позвали су нас да позовемо помоћ Симић Ђорђе је остао на свом полагају заједно са Сашом Чукарићем а ја сам са тог места где сам имао задатак сишао доле са овим војницима, ти су се војници кад је стигла помоћ, тј амбулантна кола заједно са рањеним војником напустила овај простор где се пуцали, али убрзо за тим стигли су други полицајци обучени као војници колико се сећам имали су неке ознаке „ППП“. Мене наговарао неки цивил из полиције да признам да сам ја убио Дургути Исмајла, а затим и Мифтари Сезаира и Мифтари Шекију, али истина је другачија, управо како сада износим да ја нисам никога убио. Тачно је да смо видели, али не само ја и други покојног Дургути Исмајла како бежи из правца одакле се пуцало на нас, а исто тако видео сам и војнике који иду за њим, с тим што су двојица помагали рањеном војнику, а остали су ја не могу сада тачно да знам дал су се повлачили или су заједно обезбеђивали овог рањеног војника. Поклјни Дургути Исмајил пао је на ливаду поред пута пре него што су војници заједно са рањеником санитарским возилом напустили место догађања. Након што су војници напустили овај простор Симић Ђорђе је дошао до мене јер сам га ја и завао да дође да види јер је ту лежао човек колико се сећам он је лежао непомично, а чуло се само неко кркљање. Убрзо је кркљање престало, а у неком кратком периоду стигао је и истражни судија из Ораховца Мујсић Илија са једним лекаром и полицајцима који су га обезбеђивали и тада је било размене ватре па судија може и сам да изјави како се крио том приликом. Он је извршио увиђај у околностима у којима је била отварања ватра и са стране терориста и са наше стране. Увиђај је обављен и у кући Мифтари Сезаира. Овај догађај се одвијао 09 маја 1999. године, а ја сам приведен у МУП-у Призрен два три дана после овог догађаја, а о томе сигурно постоји датум у списима предмета и ја не спорим да би био тај датум. На питање пред. Већа опт. Изјави да је он видео судију Илију Мојсића како врши увиђај лица места где је погинудо Дургути Исмајил, а да није видео да је исти судија у то време вшио увиђај у кући Митари Цезаира.. Размена ватре борба на том подручију са теростима вођена је до негде 4 сата поподне. Незнам тачно кад је дошла смена мом одељењу, али чуо сам да су се борбе водиле и после мог одласка са места на које сам до тада био вршећи службу обезбеђења пута то је иначе пут и раскрсница за Брестовац и за Велику Хочу а ми смо изнад пута – те раскрснице вршили обезбеђење наш положај се налазио на негде 150 метара изнад раскрснице. На питање пред већа како објашњава чињеницу да је на ранијим претресима по смрти Мифтари Шефкије изјавио да је њу видео тек након што је отворио ватру, односно да је тада схватио да је то жена. Сада изјави да је за смрт жене сазнао тек овде пред судом , а на даљна питања пред већа изјави да је у кући сада пок. Мифтари Цезаира приликом отварања ватре на ту кућу видео само сада покојног Цезаира Мифтари а да жену није видео и да је о њеној смрти сазнао так пред судом односно приликом испитивања. Изјава опт. Симић Ђорђа да сам му ја отео пиштољ није истинита, јер ја нисам имао потреба за његовим пиштољем, јер сам га сам већ поседовао. Ја се иначе у пиштоље не разумем много, али мислим да сам имао пиштољ ЦЗ дуга деветка, а можда бити да сам имао и неки други пиштољ ја нисам имао пиштољ који су имали други полицајци али вероватније неке старије израде.

На питање пред. Већа о његовом здравственом стању опт. Рече да му је здравље нарушено да му се посебно погоршава када стигне позив за суђење, а да му иначе није добро.

На питање ОЈТ из Призрена изјави да није поседовао никакав реверс ни друго писмено шта је задужио наружања, а аутоматску пушку и пиштољ и униформу дао му је Стевица Шавелић из Ораховца, На даљна питања ОЈТа одговора да је у пиштољу било бојеве муниције онако како су му је предали приликом задуживања и да из пиштоља никада није пуцао, а из пушке је пуцао исто тако наставља да је тај пиштољ којим је он био задужен био код њега тога дана када се случај одиграо. На питање тужиоца како је био обучен покојни Дургути Исмајил опт. Изјави да је био у неком зеленом оделу из два дела сакоа и панталона, а на ногама је имао неке чизме или цокуле, а онда наставља да није имао чизме него неке ципеле од прилике које су допирале до чланака. Колико се сећа покојни није имао никакву капу На оделу није било ознаке коју су носили терористи припадници терористичке организације УЧК, а иначе зна како изгледа та ознака, иначе није је видео док је био на положају, или касније већ је видео на телевизији како изгледа ознака УЧЕК. Покојни Џејзир Митари, такође је имао одело из два дела, али је он био далеко, што се тиче боје не могу определити боју одела Џејзара Митари, није имао ни капу Џејзаир На примедбу јавног тужиоца да је у ранијим изјавама изнео да је покојни Џејајир имао белу капу тзв „Кече“ оптужени даље наставља да је могуће да је имао али да се сада не сећа. На питање јавног како је оптужени доживљао покојног Дургути Исмајла и покног Мифтари Сезајира да је овог што је трчао доживљавао као терориту, а исто тако Мифтари Сезаиора у кући јер се одакле пусало. Приликом доласка симић Ђорђа и покојног дургути Исмајила Ђорђе имао само пиштољ којим је био задуже н а друго оружје којим је био задужен било је на месту где смо давали обезбеђење пута он је био задужен чини ми се старим метралеџ . Симић Ђорђе је држао пиштољ за појасом, и није га вадио из фухроле. Ту где је лежао покојни Дургути исмајил било је пуно чаура, а те чауре резултат су размене ватре и полиције и војске са терористима и не само тога дана и већ и од раније Удаљеност куће Мифтари Сезаира и пута са којег је отворана ватраа према његовој кући је негде око 100 метара и приликом отварања ватрре направљен је некакав обруч и полакао се примицао према његовој кући и на некић 30 до 40 метара од куће је видео Џејаира на вратима куће а покојну Шефкију уопште није видео, тек је како је раније изјавио касније је сазнао да је жена погинула.

На питање браниоца Паповић Мирка изјави да су терористи били различито обучени, пред оне униформе коју су носили били су и у цивилу и могли су се облачити и у шалваре и на друге начине носећи и чалме. На даље питање браниоца изјављује да су а том знам од раније оружје скривали испод одеће па је тако био један догађај на пијаци у Ораховцу, када је испод одеће убица извадио оружје и њиме убио жртву.

На питање браниоца оптуженог Симић Ђорђа адв. Радице Стокић Јевтић изјавује да колико се сећа Другути Исмајил имао је рану у пределу главе, али не може да нам каже одакле је крв текла и то у моменту кад су га нашли. На даље питање оптужени изјави да је око места на којег су нашли Другути Исмајла било чаура различито калибра па наводи и пиштоља и аутоматске пушке па и чаура већег клаибра. На даље питање браниоца изјави да покојни Другути Исмајил није био погођен из њиховог науружање а то мисли на оружане своје и Симић Ђорђа, па је могуће да је рањен од неког другог лица у оној размени ватре. Што се тиче науружања Ђорђа пошто је био активни полицајац он да је он био задужен пиштољем марке ЦЗ. На питање пред. Већа изјави да је своју дужност

обављао на овој раскрсници пре овог догађаја сигурно месец у континуитету. А на питање пред. Већа изјави да у оближњим кућама није било становништва, јер су се одатле сви иселили, да их је било он би по нечему знао а иначе куће поред пута биле су све срушене и запаљене, јер су се и пре његовог доласка ту водиле борбе, а кућа пок. Мифтари Цезаира је повучена од пута како је рекао за неких 100 метара она није била рушена и паљена, али је била изрешетана од метака и колико се сећа није имала прозоре није имала стакла на прозорима..

На питање члана већа оптужени изјави да је он престоа да пуца у правцу куће Мифтари Цезаира у оном тренутку када се на њих више није пуцало, а додаје да се наставило пуцање на другу страну где су приметили неки које беже десно од куће и у кућу није улазио ни он ни његови саборци.

Питања више нема.

Након салсушања оптуженог председник већа објављује паузу 10 минута.

Наставља се претрес.

Приступа Симић Ђорђе и у своју одбрану каза:

У свему остаје као до сада на главним претресима, а посебно у одрани датој на записник 26.5.2003. године, а на питање пред већа изјави да му је оптужени Петковић Бобан отео пиштољ, оне прилике кад је он сишао на његов позив да види човека који лежи поред пута, да је он видео тог човека, али није видео да оптужени Бобан Петковић пуца у човека који лежи да су се чули пуцњеви и из близине и из шире околине, а објашњава да је посада полиције коју је он прихватио била на узвишења изнад места где је лежао покојни Дургути Исмајил на око 20 метара ваздушне линије пошто је то брду изнад пута, али да се до тог места иде путем дужене од око 150 метара и пуцало се и са тог места где су остала њихова 2 саборца – 2 полицајца Чукарић Саша и Гарић Боба. А пуцало се и са других страна. На питање пред већа изјави да он није видео истражног судију како долази на лице места, јер је истражни судија дошао након што је смена дошла то је било негде сигурно поподне, а овај догађај се догађао око 11 сати пре подне, евентуално 12,00 сати. Ја сам иначе био припадник сталног састава полиције, а оптужени Петковић бобан је био припадник резервног састава, приликом смене ја и Чукарић Саша смо отишли према станици милиције, а оптужени Петковић и резервиста Гарић би отишли кући. Ја и Чукарић Саша, пошли смо први у једном возилу, а за нама су кренули Петковић и Гарић, а да ли су напуштали лице места неznam могуће да су и остали . На питање пред. Већа оптужени изјави да у кући Миктари Сејзира никада није улазио ни пре ни после овог догађаја.

На питање ОЈТ оптужени изјави да је био задужен са пиштољем ЦЗ 99, 9мм. Да је приликом задуживања потписао потребна документа о преузимању пиштоља, али када му је одузет приликом хапшења није добио потврду о одузимању. Приликом предаје пиштоља били су приутни начелник станице полиције у Ораховцу његов заменик Мики оперативац. Критичног дана у пиштољу је било 6 метака, а пиштољ је користио када је био на положају изнад пута из пиштоља је пуцао до тренутка док није отишао по муницију за аутоматску пушку коју је задуживао. Из пиштоља је пуцао једно 3 до 4 пута, а шажеру је могло да остане 3 метка за пиштољ је имао футролу а носио на десном боку, односно показујући десни бок. Приликом слазка на позив оптуженог Петковића пиштољ је носио у руци. Оптужени Петковић који сам држао у руци мени је извукао из руке.

Пиштољ ми је Петковић вратио када сам ја био у покрету окренут леђима према лешу и Петковићу тако што је пиштољ држао за цев, а мени је дао дршку пиштоља а претходно сам објаснио да ја нисам видео моменат у којем би Петковић евентуално пуцао у сада покојног Дургути Исмајила јер сам леђима био окренут од леша и Петковић Бобана. Полсе враћања пиштоља од стране Петковић бобана, ја сам тај пиштољ користио до момента одузимања али из тог пиштоља тога дана нисам пуцао. Први пут после критичног дана ја сам пиштољ употребио након 2 дана. Када је напунио пиштољ он је уствари допунио пиштољ јер је у шажеру 3 метака а напунио да буде 10 у шажеру а у цеви 1. а пре пуњења није било у цеви метка односно допуњавања шажера, а уобичано држи метак у цеви због ратне ситуације.

На питање брамниоца Радике Стокић Јевтић изјављује да је видео сада пок. Дургути Исмајла како лежи по мало згрчен, а из уста му је излазила крвава пена, након односно када је окренуо леђа и пошао назад ка месту одакле је сишао није се окретао а онај први поглед који упутио према сада покојноме му је довољан да га и дан данас сања у непосредном простору у којом је лежао Исмајл Дургути било је чаура разног калибра, а по његовом мишљењу то су чауре из оружја војника који су пре боравили на том месту и који су вршили борбена дејства са тог простора. На питање брамниоца изјави да је запазио код покојног Дургутија неке зелене панталоне, неку кошуљу на пруге светлу и нешто што је личило на сако а чини му се да није тамније боје, на одећи покојног Дургутија није било никаквих ознака, односно оптужени се не сећа да ли је било или није било ознака, а да је била ознака УЧК она би ми остала у сећању као што ми је она пена крвава остала. На питање браниоца опт. Изјави да је познавао за живата Дургути Исмајила и његову породицу, а са једним од синова покојног Исмајила је порастао и може да каже да су 2 сина пок. Исмајла били припадници УЧК-а, да је по причању других чуо да се у Ораховцу на споменику налазе имена тих Исмајилових синова као хероја тог њиховог рата..на питање браниоца изјави да је он користио муницију 9мм, а да је Бобан као резервиста користио 7,62мм..

На крају изјави да је годину дана био под суспензијом а да је после годину дана добио отказ јер се наводно није јављао на посао, а он се због свог стања и развоја болести није могао ни јављати. Лекове купујем од наднице коју зарађујем радећи свакакве послове углавног грађевине.

Констатује се да нема више питања.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Читањем списка.

Чита се налаз и мишљење вештака о душевном здрављу и урачунљивост Петковић Бобаба КПЗ болнице број 513-73-03 од 20.10.1999. године, извештај лекара Љубомира Пилојевића од 09.5.1999. године, записни к о увиђају Кр. 38/99 од 11.5.1999. године, чита се налаз и мишљење тима лекара сталних судских вештака Др. Бранка Мандића и Симић Жикице специјалисте за медицинску психологију о душевном стању и урачунљивости Симић Ђорђа, чиста се исказ вештака др. Бранка Мандића психијатра КП болнице Београд од 19.7.2000. године, за оптуженог Петковић Бобана.

Чита се допис МУП-а призрен број 1047/00 од 11.7.2000. године.

Уз сагласност јавног тужиоца браниоца и оптужених читају се искази сведока Николић Мирка, Шљивић Драгише, Раденковић саше, Дамњановић радомира, Марковић Милована, Тодоровић Андрије, Јовичић Милојка и Зечевић Горана, датих на записник од 29.6.2000. године.

Приговора нема.

ОЈТ предлаже да се у доказном поступку поред досад изведених доказа изведу и следећи доказ, тако што ће се од СУП-а Призрен, или сада од Полицијске управе За КИМ одељења Призрен затражити да суду доставе предмете извршења кривичног дела оружје, одузето од Петковић бобана и оружје одузето од Симић Ђорђа, чауре са лица места из наведеног догађаја, ради балистичког вештачења, од истих затражити податке о месту на којим су сарањени покојни Другути Исмајил и покјни Сејзајир Митари и Шефктија Митари, како би се могла извршити екскумација ради вештачења о насталим повредама и упоредити са оружјем овде оптужених Петковића и Симића. Исто тако да се суду доставе зрна из зидова куће покојног Митари Сејзаира, ради вештачења из којег оружја потичу та зрна, као да се затражи од Војске Југославије извештај о томе каква су дејства критичног дана 09.5.1999. године, на простору званом „Риа“ вођена и ког су интезитета била и које су јединице у тим борбеним дејствима учествовала, те да се позове као сведок Илија Мијсић судија Општинског суда у Ораховцу.

Браниоци оптужених не противе се предлогу тужиоца, напротив сагласно предлажу извођењу ових доказа. Оптужени Петковић Бобан нема нових доказа, придружује се предлогу свога браниоца, исто тако и Симић Ђорђе нема других предлога, а придружује се предлогу свога браниоца.

За овим председник већа доноси

Р е ш е њ е

Прихвата се предлог странака, па се претрес одлаже, а нови ће се заказати, након што ће се прибавити нови докази.

Завршено у 12,47 сати

Записничар

Председник већа-судија

K.6p1/2007

О ПРИТВОРУ

Веће једногласно одлучује да се

Записничар

Чланови већа

Председник већа-судија

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____